

ANUL I.
Nrul
26.

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— intocmită de preotul IOSIF TRIFA —

Supliment la foia „LUMINA SATELOR”

Un număr costă: Lei 2·50

Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

SIBIU,
la 29 Iunie
1930.

La praznicul sf. Apostoli, Petru și Pavel.

Ap. Pavel a profețit vremile și oamenii de azi.

Acum Duminecă avem praznicul sf. apostoli Petru și Pavel. Cu acest prilej, repet ceeace am spus de atâtea ori.

Cetiji pe apostolul Pavel, căci nime dintre muritorii pământului n'a înțeles atât de adânc pe Mântuitorul și n'a predicat cu atâta putere pe »Hristos cel răstignit«, ca el, și nici o carte din lume nu atrage pe om cu atâta putere la picioarele Crucii ca epistolele lui.

Dar ap. Pavel a fost nu numai un mare vestitor al evangheliei, ci și un profet. A profețit din cuvânt în cuvânt vremile și oamenii de azi.

În epistola către Timoteiu apostolul Pavel scrie următoarele:

»Si aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi complete. Că vor fi oamenii, iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțumitori, necurați, fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori, neînfrâni, nedumesnici, ne-iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngânați, iubitori de desfătări

mai mult decât iubitori de Dumnezeu, având chipul bunei credințe, iar puterea ei tăgăduind; și de aceștia te ferește... (2 Timoteiu 3, 1–5).

Oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei însiși (2 Timoteiu 3, 13).

iar Duhul spune lămurit că în vremile din urmă, unii se vor lăpăda de credință ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor« (1 Timoteiu 4, 1).

»Căci va veni o vreme când oamenii nu vor mai suferi învățătura cea sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățături după poftele lor.

Si își vor întoarce urechile dela adevăr și se vor îndrepta către basme« (2 Timoteiu 4, 3–4).

iar Duhul arătat grășește că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești... (1 Timoteiu 4, 1).

Fiul meu! Domnul bate la ușa ta!

lată în ce chip, plin de înțeles, ne pune înainte, un pastor german dragostea și îndelungă răbdarea cu care, ne caută Domnul.

Mă dusei către începutul primăverii — spune pastorul — într'un sat din Germania de miazănoapte unde văzui o casă de toată frumusețea. Cei ce o locuiau, ca chiriași erau tocmai la prânz la masă. Si când mă apropiai și mai mult de casă, zării un om bătând în ușă. Chipul feței lui era aşa de prietenos. Căuta adăpost. Mă reîntorsei, apoi, curând după aceea, tot pe acelaș drum și cum întrezării de departe casa, văzui și pe omul, care sta la ușă sunând înainte și-i zisei: O! cât ai așteptat aci! E atâta vreme de când suni! În locul tău, eu aș fi venit din nou, mâine de dimineață. Nu, zise, cel ce așteaptă la ușă! El este în pericol și vreau să-l feresc de peire și începu a suna mai departe.

După câțiva timp, mă duseră nevoie încodată pe acolo și văzui bărbatul acela, așteptând încă la ușă, sunând neîncetat și-i zisei: Nimeni nu poate să aibă o atât de mare răbdare, ca tine prietene. Cât timp mai vreau oare să bați la ușă. Pânăce voi fi auzit, îmi răspunse el, și bătu din nou.

Mai venii încodată, mai târziu, pe acolo și găsii pe omul nostru, stând neclintit la ușă și sunând neîncetat. Si când îl privii mai cu băgare de seamă, îi zării mânile săngerânde și trăsăturile chipului schimbate de întristare și amar. Mă cuprinse atunci o milă adâncă și-i zisei: dragul meu, nu mai întârzie nici o clipă, așteptând la ușă acestui om învărtosat la inimă; haide cu mine la cealaltă casă, unde vei fi găzduit prieteneste și căutat cu multă grija. Atunci el îmi răspunse sărbătoreste: N'am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcatosi la pocăință!

În clipa aceea, ușa se deschise, chiriașul, ce o locuia ieși afară, ocărând și înjurând, lovi pe omul nostru

cu un biciu, pe care-l avea în mână și trânti iar ușa supărat, încuind-o din nou. Domnule, strigai eu, îngăduință și îndelung răbdarea d-tale întrec toate închipuirile. Domnul e milostiv și îndelung răbdător, blând și nu se mânie repede, zise el și bătu din nou în ușă!

Începuse să se înnopteze. Mă reîntorsei, de aceea din nou la acest străin și-l rugai stăruitor: Domnule, haideți cu mine; omul acesta nu merită, să te facă să aștepți atât, la ușă lui; e un om crud, învărtosat la inimă și fără Dumnezeu. Nu e vrednic de măntuire, haideți cu mine și vei găsi adăpost. Dar în timp ce, eu îi vorbiam astfel, el își întinse mânile săngerânde înaintea mea, îmi arăta și picioarele sale străpunse de piroane și coasta lui împunsă de suliță și atunci văzui că era Domnul Isus care pieri apoi îndată.

În acea noapte, fusei chemat de proprietarul acela la palat. Îl văzui cuprins de fiorii morții. Își împreună mânile, rugându-mă fierbinte: Domnule pastor, rugați-vă Domnului pentru mine și de vă va auzi pe D-vs. mă va auzi și pe mine. Eu n'am îngenunchiat niciodată să mă rog Domnului.

Total fu însă prea târziu, viața lui se stinse.

(»Fântâna darurilor»).

Pelerinajul Oastei Domnului din Covășinț

Credința face și azi minuni. — În luptă cu sectarii.

Luni în ziua a doua de Rusalii, Oastea Domnului din Covășinț, jud. Arad, împreună cu ostașii din alte 24 comune din jur în număr de circa 1500 credincioși au făcut de nou un mărăț pelerinaj la sf. izvor »Peredeu«. Ajunși aci au aflat o mulțime de bolnavi; orbi, schiopi, uscați, etc. Ca odinoară la lacul Vitezda veniseră și aici să-și dobândească vindecare în apa izvorului.

După terminarea slujbei sfintei Utrenii, se prezintă înaintea preotului Nic. Bâra, conducătorul pelerinajului, o femeie care de 3 ani nu-și mai putea deschide o mână. Părintele Bâra a pus la încercare credința femeii zicându-i: Crezi tu în Dumnezeu? la care femeea a răspuns: »Cred și părintele Bâra stăruind în rugăciune a turnat apă din izvor peste mână femeiei, și ca prin minune mână femeii s'a deschis și părintele a ridicat mână deschisă în văzul tuturor zicând femeii: »credința ta te-a mântuit«.

Într'aceea sosește I. Prea Cucern. Sa părintele arhimandrit Policarp Morușca și începe slujba sf. Liturghi, la sfârșit I. P. C. Sa rostește o predică, care stoarce la crimi din ochii mulțimii de ascultători.

Inalt Prea Cucern. Sa a vorbit cu atâtă farmec și convingere încât din ochii mulțimii curgeau lacrimi ferbiști. Cuvinte nu am sprea a descrie toate sfaturile și învățăturile pe cari poporul le-a sorbit ca pe

o apă vie și le-a dus fieștecare în casa și familia sa ca pe un balsam vindecător.

Minunat a vorbit și de data asta ostașul din Covășinț Barna Ioța.

După sf. Maslu, I. P. C. Sa auzind că în Covășinț, baptiștii săvârșesc botezul lor, a alergat că să scape ce se va mai putea din turma în care »intrase lupu«.

Ajungând la timp, I. P. C. Sale i-a reușit să atragă mulțimea adunată la botez spre calea cea adevărată conducând-o la sf. biserică din Covășinț.

Aci după reîntoarcerea pelerinilor dela sf. izvor, I. P. C. Sa rostește a cincea predică din aceea zi. Învingerea morală asupra sectarilor a fost de partea I. P. C. Sale care a reușit să atragă la sine mulțimea de credincioși cari din curiozitate asistau la botezul baptiștilor, cari n'au fost urmași de nime, afară doar de acei pe cari îi prinsele în mrejele lor.

Slobozind poporul ne-am depărtat fiecare la ale sale mulțumind lui Dumnezeu că ne-a învrednicit a lua parte la pelerinaj, și a avea în mijlocul nostru pe I. P. C. Sa și tot-odată prin participarea I. P. Sale, biserică a dat o luptă cu secta baptistă din care învingerea morală a rămas pe partea bisericii, căci baptiștii vrând să ducă mulțimea cu ei, Dumnezeu ne trimite pe I. P. C. Sa, iar poporul i-a dat ascultare gru-pându-se împrejurul bisericii.

Secretariatul Oastei.

Cucernice Părinte Trifa! Cercetând și noi mai de mult timp, școala de Dumineca a frajilor și surorile noastre din Oastea Domnului, văzând că este de fericit omul de a trăi o viață predată cu totul Domnului, și a trăi după cuvântul său, ne-am hotărât și noi subsemnatele, că de azi înainte vom sluji sumai Domnului, și nu mai mult și păcatului.

De aceea vă rugăm să ne înscrieți și pe noi în șirurile frajilor și surorilor din Oastea lui Isus.

Maria Gătăiană 401, Para-schiva Gătăiană 401-a, Nătălia Cămpian 579, Nătălia Sfera, Ana Sfera 654, din Sân-Mihai, Iugoslavia.

Apostolul Pavel predicând: cele două tabere, dela Tesalonic și Efes.

Acum Duminecă avem praznicul sf. Apostoli Petru și Pavel. Dăm din acest prilej o ceteră potrivită din viața și lucrarea marelui apostol Pavel.

Chipul de alături arată o întâmplare istorisită la Faptele Apostolilor cap. 17, vers 1—5: »Și a venit Pavel (apostolul Pavel) și Sila în Tesalonic unde era o sinagogă a Iudeilor. Și după obiceiul său, Pavel a intrat la ei și în trei Sâmbete a vorbit cu ei din Scripturi... unii din ei au crezut și au trecut de partea lui Pavel și Sila... dar alții n-au crezut și căutau pe Pavel și Sila ca pe niște tulburători de popor.

Tot o astfel de întâmplare e istorisită și în Faptele Apostolilor cap. 19 vers 8—9: »Și întrând Pavel în sinagogă grăia cu îndrăzneală. Timp de 3 luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu și căuta să-înduplece pe cei ce-l ascultau. Dar fiindcă unii rămâneau împetriți și necredincioși și vorbeau de rău Calea Domnului, Pavel a plecat dela ei, a despărțit pe ucenici de ei și a învățat în fiecare zi pe norod în școală unui anumit Tiran...«

La Tesalonic și Efes — unde predica ap. Pavel — lumea era împărțită în două tabere: »unii au

crezut, iar alții n-au crezut« (Fap. Ap. 28, 24). Așa par că stă și azi lumea față de cuvântul lui Dumnezeu. Unii cred și primesc învățăturile sufletești, alțora nu le trebue, le resping, ba le și hulesc. Când a ieșit »Lumina Satelor« acum 9 ani, unii n'au mai slăbeau din »întunericul

Satelor«, iar de când s'a ivit Oastea Domnului, unii nu ne mai slăbesc din hula că suntem sectari, rătăciți.

Avem și azi hulitori pentru că Scripturile spun apriat că în fața cuvântului lui Dumnezeu, oamenii au stat și vor sta totdeauna împărțiti în două tabere.

Lumea stă — ca la Tesalonic și Efes — împărțită în două tabere. Unii au primit și primesc cu sete învățăturile măntuirii sufletești ... cuvântul lui Dumnezeu lucrează în sufletul și viața lor. Alții însă stau nepăsători în fața învățăturilor sufletești ... cuvântul lui Dumnezeu nu-i mișcă, nu prinde în inima lor.

Pilda Măntuitorului cu sămânța ce a căzut în pământ diferit (mai mult rău decât bun), va rămânea până la sfârșitul veacurilor. Sământa cuvântului lui Dumnezeu încolțește, crește și rodește numai într'un anumit pământ, în pământul cel bun al inimii.

Se pare că și la primirea cuvântului lui Dumnezeu trebuie un dar, un ajutor dela Dumnezeu.

Intr'un loc, la Faptele Apostolilor cap. 16, vers 14 se spune despre o femeie »anume Lidia, vânzătoare de pânze mohorâte, din cetatea Tiatrului care asculta pe apostolul Pavel și Domnul i-a deschis inima ei, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel...«.

Doamne deschide inimile tuturor să primească cu toții cuvântul lui Dumnezeu spre măntuirea sufletului lor.

Ce spun Sfinții Părinți despre smerenie.

Sfinții Părinți vorbesc într'una despre smerenie, fiindcă ea este cununa, e rodul copii și în același timp condiția și temelia oricărei creșteri duhovnicești și fără de care nu poate fi viață duhovnicească.

Fiindcă »El trebuie să crească și eu să descreasc«, eu trebuie să mă pogor în prăpastia smereniei. »Atât timp cât ești puternic, smerește-te ziua și noaptea, străduindu-te să te socotești mai mic de cât ori cine; aceasta e adevarata cale și alta nu e«.

Despre smerenia sfintilor se povestesc lucruri extraordinare. Amin-tim aci, printre atâta altele, o mică povestire scoasă din »Patericul« privitoare la marele sfânt Avva Siso.

Cum, după o lungă viață de luptă duhovnicească și de strădani, venindu-i sfârșitul, față lui dintr'odată se arăta luminoasă ca soarele și el zise bătrânilor strânsi în jurul său: »Priviți uite vine avva Antonie!« Și, iată, îl văzură privind dus cu duhul toate cetele sfintilor transfigurați, care veneau spre el, una după alta, iar strălucirea feței lui creștea neîncetat.

În sfârșit bătrâni îl întrebă: »Cu cine vorbești tu, Avva?« iar el răspunse: »Vin îngerii să mă caute, ci eu îi rog să-mi dea nișel răgaz, ca să mă pot pocăi«. Bătrâni îi ziseră: »Avva, tu nu mai ai nevoie de pocăință«. Ci el răspunse: »În adevăr, vă spun, eu încă n'am început pocăință«. Și ei înțeleseră atunci că el a atins desăvârșirea.

Dar »ce este desăvârșirea?«: »O prăpastie de smerenie!«.

Avva Dorothei, un mare sfânt din veacul al 7-lea, a urzit o întreagă

filosofie a smereniei. »Umilința desăvârșită, zice el, izvorăște din împlinirea poruncilor. Dacă într'un copac cresc fructe multe, crengile se aplacă de greutatea lor; însă creanga care n'are fructe, se înalță în aer și caută drept în sus. De asemenea, sunt arbori care nu dau rod tot timpul cât crengile lor cresc în sus; dar dăeă cinea ia o piatră, o agăță de o ramură și o pleacă în jos, atunci ramura se apucă și face roade.

Așa și cu sufletul nostru: dacă se pleacă, face roade, și cu cât rodește mai mult, cu atât se pleacă mai mult. De aceia, cu cât sfintii se apropiu mai mult de Dumnezeu, cu atât mai mult își recunosc păcatele. Astfel Avraam, când a văzut pe Dumnezeu, s'a chemat pe sine »Pământ și cenușă«; Isaia, când a contemplat pe Dumnezeu Cel Prea Înalt, a strigat: »Eu sunt un tâlhă și un necredincios!«.

Însă smerenia de felul acesta e o mare putere». »Smerenia în adevăr biruește toate patimile, dar nu se dobândește ușor«. Sfântul Antonie, văzând mrejile demonului întinse peste tot pământul, strigă, într'un suspin profund de măhnit: »Cine oare va putea scăpa din aceste mreji?« Și i-se răspunde: »Smerenia«.

La capătul drumului se unesc smerenia, dragostea și pacea în Dumnezeu.

»Celui smerit, nu-i va lipsi harul« fiindcă el nu-și recunoaște nici un merit propriu, fără numai insuficiență sa, din care pricină i-se deschid tainele dumnezești, adâncurile dragostei lui Dumnezeu.

Ce poate face râvna pentru Domnul.

O „concentrare“ de 6 zile cu 150 kilometri.

Iubul nostru luptător Ioan Cristișor din Plugari jud. Iași împreună cu frații ostași Ioan Filipianu, Nicolae Curpan, Constantin Jugan și sora Ancuta Dru Bălan au plecat pe jos din satul lor desculți și cu capul gol până la Mănăstirea Neamț — mai bine de 150 kilometri.

In drumul lor au întâmpinat multe greutăți ca ape mari, poduri rupte, etc. Nopțile unde poposeau le petrecuse în cântări duhovnicești, în cercetarea scripturilor și vestirea Oastei Domnului. După multe obosi și ajuns — scrie ostașul Cristișor — la jina călătoriei noastre, unde am închinat mulțumind Domnului că ne-a ajutat să facem această concentrare spre lauda și mărirea Lui.

La chemarea fraților ostași din Basarabia, fratel Cristișor plănuiește o călătorie de propagandă în Basarabia.

Dumnezeu să-i ajute!

Din Vama Buzăului la Slon-Prahova.

O altă doavă despre ce poate face râvna pentru Domnul ne-o trimite Părintele Șt. Vasilescu din Slon-Prahova:

In 8 Iunie — ne scrie părintele Vasilescu — am avut noi ostași din Slon, o mare bucurie, căci ne-au cercetat ostași din Vama-Buzăului, jud. Brașov. Aceștia fiind plecați de acasă de Sâmbătă dimineață, au înfruntat toate greutățile drumului prin munți și păduri și au ajuns la Slon numai seara. Peste noapte au fost găzduiți de frații din Slon, dar n'au dormit aproape toată noaptea, preferind să-si petreacă în Domnul cu cântări și rugăciuni. Duminecă dimineață au luat parte cu toți la serviciul divin unde au cântat la sf. liturghie.

Părintele Vasilescu ne mai scrie că la rugarea ostașilor din Vama-Buzăului va veni la adunarea ce se va ține la Vama-Buzăului în 6 Iulie.

Nu lăsați de azi pe mâine.

*Lasă azi, lasă pe mâine
Ai timp să te pocești
Ești prea Tânăr și ai vreme
De ce să te pedepești.*

*Doar n'ai să te faci călugăr
Doar n'ai să te duci la schit
Ce atâta pocăință?
Ce păcat ai săvârșit?*

*Știi că n'ai pus foc la nimăn
Știi că n'ai făcut omor
Cine fi-a vorbit vreodată
Că ești un rău făcător?*

*Ce tot post și rugăciune
Nu te vezi cum ai slăbit?
Dacă stai numai acasă
Parcă ești un osândit!*

*Du-te bre și te petrece
Căci raiul e pe pământ
Nu te potrivi la alții
Căci doar n'ai să te faci sfânt.*

*Uite-așa ne amăgește
Ucigașul de satan*

*Zi de zi ne tot amână
Luni întregi și an cu an.*

*Celor tineri el te spune
Că nu au nici un păcat
Deci să n'ailă nici o grija
Sunt cu sufletul curat.*

*Iar pe cei bătrâni îi minte
Că nu se pot măntui
Au făcut păcate multe
Degeaba s'ar pocăi.*

*Să așa când omul moare
Vede tot dar înzadar.
Plâng și se tânguește
Căci s'a înșelat amar.*

*Dragi creștini acum e timpul
Cât în lume mai trăim
Să ne îngrijim de suflet
Să 'n păcat să nu murim.*

Ioan Tudusciuc, învățător
ostaș al Domnului
Brăhăsoaia - Vaslui.

Istorioare mici cu înțeles mare

Ferecatul morii.

De când eram preot la țară, îmi aduc aminte că, plecând într-o dimineață prin sat, văd un morar ferecând roata morii.

Fiule Nicolae, de ce bați piatra aceea?... nu și-e milă să o bați cu ciocanul?...

Păi trebuie să o bat, cinstite Părinte, căci s'a tocit și nu mai macină bucatele cum trebuie...

Eu vorbeam atunci așa în glumă cu morarul Nicolae. Azi însă mă gândesc că un adânc înțeles sufletește se află în ferecatul morii.

Din când în când, moara vieții noastre trebuie ferecată cu ciocanul încercărilor și suferințelor pentru că să dea față de căință și întoarcere la Dumnezeu.

Mă gândesc în special la viața mea. Aflând că sunt suferind, ostașii Domnului s'au întristat. O, nu vă întristați, iubiții mei frați, poate și suferința mea este un ferecat de moară.

Poate că Domnul a voit să fericească »moara« de nou, ca să dea față mai bună pentru Oastea Domnului.

Apa și moara.

Când roata morii n'are apă; stau pe loc toate rojile și stă pe loc întreaga moară. Moara întreagă parcă e un om fără viață, un om mort. Dar când roata cea mare primește apă, moara îndată capătă viață și mișcare.

Așa e și cu viața noastră.

Inima e roata cea mare a vieții noastre. Când »roata« aceasta capătă »apă«... când peste roata aceasta se osoșește revărsarea »apelor vii« ale Duhului sfânt, »moara« vieții noastre e în plină viață și mișcare.

Dar când lipsește această »apă«, viața noastră este o moară ce stă pe loc, o moară pustie.

Pușcăriașul iertat.

Un prinț vizită odată o pușcărie și întrebă pe fiecare pușcăriș cu ce a greșit. Fiecare grăia că el e nevinovat și că stă pe nedrept la închisoare. Numai unul din ei zise că trebuia să i-se dea o pedeapsă mai mare pentru fapta ce făcuse.

Atunci prințul zise mai-marelui închisoarei: »locul acestui om vinovat nu poate fi între acești oameni de treabă — el trebuie să plece de aici. Si dete poruncă să fie scos din închisoare.

Așa face și Dumnezeu cu noi: El lasă în păcatele lor pe cei ce nu vor să-si recunoască greșalele, și iartă pe cei ce se căesc, recunoscându-și păcatul.

Trăim vremuri biblice.

*Nu e zi care să treacă
Fără ca să n'auzim
Vești atât, atât de triste
Vești de care ne 'ngrozim.*

*Ici se sgudue pământul
Parcă nu e mulțumit
Colo apele spumoase
Și 'n orașe au năvălit.*

*Iată și lăcuste 'n stoluri
Nici nu știu de unde vin
Bolșevismul se întinde
Semănând numai venin.*

*In cutare parte a lumii
Revoluții și răsboi,
Ici, colo căte un țărsnet
Se aprinde peste noi.*

*Semne mari de sus arată
Că vremi biblice trăim
Toate, toate ne îndeamnă
Să nu mai păcătuim.*

*Mulți se miră de ce Domnul
Nu mai face azi minuni?
Zic ei că 'n chipul acesta
Oamenii ar fi mai buni.*

*Dar vai! ei nu văd sărmanii
Atâtea minuni cerești!
Și cum ar putea să vadă
Dacă n'au ochi sufletești.*

*Filosofi cu multă carte
In zadar vă osteniți
Taina lumii prin știință
Niciodată n'o găsiți.*

*Fraților, atâtea semne
Ascultați ce ne vestesc
»Să ne îndreptăm viață
Cășa vrea Tatăl cerește.*

Ioan Tudusciuc, învățător
ostaș al Domnului
Brăhășoaia - Vaslui.

Rapoarte din fronturile Oastei Domnului.

La Ocna-Sibiului.

Fratele ostaș Toma Loghin din Sibiu a pornit să înființeze Oastea Domnului și în com. Ocna-Sibiului. Acolo a fost primit de părintele Isaia Popa și părintele Roșca și de mai mulți creștini, cu care a vorbit despre lupta cea bună a ostașilor lui Hristos și au cântat mai multe cântări ale Oastei.

Sunt speranțe că mulți se vor îndemna să intre în Oaste.

Vama-Buzăului - Brașov.

Ostașii Domnului din comuna Vama-Buzăului au fost trecuți peste munți la frații ostași din com. Slon jud. Prahova.

O zi întreagă au petrecut duhovnicestă, cu toții sub conducerea părintele Vasilescu. Ostașii din Vama au rugat pe părinte Vasilescu, să treacă și la ei, spre a da exemplu celor de acolo.

La Igris - jud. Timiș.

Fratele ostaș G. Berlovan din com. Gherman jud. Timiș-Torontal, ne scrie că a fost chemat de ostașii din Igris, care i-au plătit toate cheltuielile de drum și întreținerea, numai să le vorbească cuvântul lui Dumnezeu. Timp de două săptămâni au lucrat împreună în fiecare zi, învățându-se cântări religioase și citind din Sf. Scriptură.

Astfel s'a făcut un frumos început de Oaste și prin părțile acelea.

Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.*

*Un cântec preaduce dul-pen-vă-la-t-am în lume
Il cânt pe tot locul, mereu să răsună
Cântarea mea e scurtă, se cântă într-un fel
»Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.«*

*Chiar El mi-a fost Dascăl
L'această cântare Lovindu-mă cu multe, năcăzuri amare
M'a 'nvățat s'o cânt cu răvnă și zel:
»Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.«*

*El cuibul de'casă, mi-l sparse într'o vară
Și pribegie mă trimise, prin lume și fară*

*Simțindu-mă singur, să cânt singurel:
»Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.«*

*O, scumpii mei frați gândiți-vă bine
Că orice năcăz, în lume ne vine
Pe noi să ne învețe, să cântăm într'un fel:
»Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.«*

*Cu'această cântare, mereu ne întărim
Când moartea veni-va, cu drag o primim
Ca pe o solie, ce ne duce la El:
»Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.«*

* Melodia acestei poezii care se află în cartea »Mai lângă Domnul meu, mai lângă El«, a fost făcută de cantorul, ostaș al Domnului, Nicolae Cimpoca, din Sadu-Sibiu. E o melodie foarte potrivită pentru poezie și o recomandăm special ostașilor Domnului. Melodia e notată de elevul de școală normală, Alex. Morar.

Iarăși un fel de Costești

Un trăznet aprinde o biserică și, din poporul ce se strânse la rugăciune, omoară 4 înși și rănește pe mai mulți.

Ziarele aduc următoarea știre:

In după amiază zilei de 16 c. s'a abătut asupra țării Oltului o furtonă mare. In comuna Șoarsă (jud. Făgăraș), oamenii s'au strâns la biserică pentru a trage clopoțele și a abate prin rugăciune deslănituirea furtunei. Dar în clipele acele, un trăznet s'a descărcat în biserică. Unii din oameni au fost omorâți pe loc, alții greu răniți au fost duși la spitalul din Făgăraș. Morți au fost Aurel Bruda, Ion Turcu și Ion Nicolae. Răniți Bucur Tezelea, Nistor Cribu și Teodor Scărneț. Mulți au rămas loviți de vânturi. A ars și o bună parte din biserică.

Satul tot e în fierbere. Oamenii bănuesc să nu fie cumva vr'un blăstăm.

Adeca, precum se vede, și la Șoarsă a fost un fel de Costești. Mănia cerului de sus s'a descărcat tocmai în oamenii ce se strânsese la rugăciune. Oare nu este și acesta un fel de semn ceresc, ca cel dela Costești?

Si oare aceste semne nu ne aduc aminte de cuvintele prorocului Isaia: »Urăsc sărbătorile și rugăciunile voastre. Când vă întindeți mâinile, îmi întorc ochii dela voi; și oricât de mult v'ati ruga n'ascult căci mâinile voastre sunt pline de sânge. Spălați-vă deci și curățați-vă. Depărtați răutatea faptelor voastre dinaintea ochilor Mei. Incetați de a face răul, învățați-vă a face binele« (Isaia 1, 14—15)?

Raport No. 23, Oastea Domnului, București.

— O minunată predică despre spiritism — vrăjitorie. —

Adunarea, având în mijlocul ei pe părintele Toma Chiricuță, se începe prin citirea psalmului 25, ascultat în genunchi.

Se cântă apoi Sfinte Dumnezeule.

Fratele Oprisan înfățișeză, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, spiritismul.

Fără îndoială că această problemă, care preocupă din nenorocire pe foarte mulți creștini, trebuește prezintată fără nici un ascunzăt. ea adânc tulburătoare.

Un creștin, ca și un marin, trebuie să aibă o busolă ca să nu se rătăcească pe marea vieții. Si busola noastră este Scriptura, este învățătura Bisericii.

De când oamenii judecă Biblia în loc să se lase judecați de ea, de atunci se dedau la spiritism.

Biblia, îndreptarul nostru, osândește categoric spiritismul. S'o știe astătoți ostașii Domnului și să ia aminte. Faptul că s'ar duce cineva la un spiritist și încă e pedepsit de Dumnezeu. Îmi voi întoarce fața de la el ne spune Cartea Leviticului 20, 6. Cei ce chemau spiritele, în Vechiul Testament, (sau se îndeletniceau cu ghicirea) erau pedepsiți cu moartea (Lev. 20, 27). În Deuteronom (18, 10—11) este oprită chemarea duhurilor și găzduirea celor ce se ocupă cu această îndeletnicire, cu vră-

jitoria etc. În cartea I a Cronicilor (10, 13) ni se spune răzămis că Saul a murit pentru că s'a făcut vinovat de neleguire față de Dumnezeu prin faptul că a chemat pe cei morți (1 Sam. 28, 7–21). Alte texte din vechiul Testament care osândesc Spiritismul sunt: 2 Imp. 21, 6; 2 Cron. 33, 6; 2 Imp. 23, 24; Isaiia 8, 19–20; 2 Imp. 9, 22.

În Noul Testament, la 1 Tim. 4, 1 se vede că spiritismul e o doctrină diavolească. La Galateni (faptele firii pământești) sunt osândite vrăjitorii.

Spiritismul este o îndeletnicire a lui Satan. A căpeteniei spiritelor din Văsduh (Efes. 2, 1, 3; Efes. 6). (La armele creștinului). El a ținut prima ședință de spiritism (Facerea 3, 1–5): „Şarpele în fața Erei. Urmarea s'a văzut: neascultarea de Dumnezeu și ascultarea de Spiritul rău a adus moartea. Oamenii necăjiți, când le moare o ființă scumpă, aleargă la spiritism pentru mânăgăere. Si fiindcă spiritele — *videne* — robesc pe cei ce le cercetează, prin semne și chiar minuni (Apoc. 12, 12), le căstigă. Dar gândit-s-a cineva că spiritul chemat nu este al mortului scump ci al diavolului care *îmteează* desăvărșit ca să însele, ca să peardă? De unde siguranță că e sufletul mortului chemat? Al căruia suflet de mort era spiritul din řarpele ce se găsea în fața Erei? Ce om mai fusese pe pământ?

Spiritul rău eun acar viclen. El cheamă; și când intră trenul pe linie, schimbă acul. E luncarea spre iad. De aceia cea mai grea ghiulea pentru întoarcerea la Dumnezeu, o au spiritiștii. Cine iubește viață, n'are ce căuta la spiritele *care nu mai au viață*. Ci trebuie să vie la isvorul vieții: Domnul și Mântuitorul nostru. Un ostaș al Domnului n'are ce căuta în lațul pe care-l intinde Satan, de la marele său cartier, din Văsduh!

In lume sunt două coruri constituite: trupul lui Hristos — Biserica Lui (Efes. 1, 22–23) și acela al lui Satan (1 Cor. 2, 12). Pentru îngrijirea și sporirea mădușelor care să-i slujească, — Satan recurge

Secretariatul Oastei.

Din fronturile Oastei Domnului.

La Cuvinț jud. Arad.

O mare bucurie au avut frații ostași din această comună.

Pe când își țineau obișnuita școală de Duminica, s'au pomenit că intră în adunare un grup de 20 ostași din Covasna. După ce s'au salutat și imbrățișat frățește, ostașul Domnului Iota Barna, arătând cum viața creștinilor de azi e departe de felul cum trebuie să o petreacă un adevarat creștin. A luat parte la această serbare și părintele Grecu care a adresat celor de față cuvinte de îmbărbătare. După Vecernie la care au participat toți ostașii — s'au întrunit din nou la școală unde s'a petrecut în vorbiri, cântări și citiri religioase. Adunarea s'a încheiat cu cântarea: »Bine ești cuvântat! după care ostașii s'au împriștat cu dorința de a mai petrece astfel de momente înălțătoare.

O nuntă.

Onor. Redactor și cuceritor de suflete! Cu onoare vă aduc la cunoștință că în comuna Aninoasa Oastei Domnului a avut căsătoria lui Tipăriș Alexandru cu Dreguș Ditia, amândoi ostași. Căsătoria s'a oficiat în biserică ortodoxă de către preotul Șinca Emanuil, care a vorbit cu multă măestrie spunând între altele că se bucură de ceia ce vede și îndemnănd ca și alii să urmeze astfel de fapte. Nănașii au fost Marian Nicolae cu soția, Jurca Petru și soția, Muntean Ioan și soția, toții ostași.

După cununie am plecat spre locuința mirelui cântând: »Isus Regele cel mare», »Sfânta zi de libertate» și alte cântări asemenea, fiind ajutați și de frații și surorile din Petroșani, mergând în rând frumos căte doi. După masă, la care n'au fost rachiuri și tuičă, ne-am desfășrat din cuvântul Mântuitorului care este beură vie și dulce la viață, trăiește în etern și numele Lui e neperitor.

La masă am fost în număr de 19 ostași, la ora 6 ne-am depărtat pe la casele noastre, cu sufletele înviator.

N. Marian,
ostaș al Domnului.

la spiritism, ca să robească chiar pe cei aleși (Matei 24, 24).

Se cântă cu entuziasm »Veniți, veniți».

Apoi Părintele Chiricuță ne mărturisește bucuria de a se găsi între noi, ca între frați adeverați, apartinători Bisericii lui Hristos. Sf. Sa fusese puțin turburat de o convorbire cu Decanul Facultății de Teologie din București, un vechiu criticant al lucrării din Oastea Domnului, și care a fost potrivnic nouă care n'am merge pe căile ortodoxiei. Părintele Chiricuță venind, cu toată inima, să se încrengăze dacă e alt duh decât al ortodoxiei, a aflat ceia ce-i spunea inima: că părintele decan se înșală.

Sf. Sa a predicat în legătură cu textul »Este un Domn, o credință, un botez», făcând apologia Bisericii.

Fr. Oprisan, în numele adunării, a rugat pe Părintele Chiricuță să intervină pe lângă dl Decan al Facultății de Teologie să binevoiască a veni personal să se încrengăze de lucrare și să ne povătuiască atunci când va vedea vr'o abatere. Să nu sim judecați după auzite sau după viața cine să fie căruia membru care nu și-a însușit catehismul de adevarat ostaș al Domnului și fiu al Bisericii.

Un alt frate, (Marin Tăranu), venit dela o altă associație creștină, arătând că a auzit vorbindu-se despre noi, în acelaș fel cum i se pare părintelui Popescu—Mălăești, a venit personal de o lună, în sir, ca să se încrengăze! Si mărturia sa, mișcătoare, e că »Oastea Domnului» nu numai că e pe adevărată linie a dreptei credințe ci e de mare ajutor Bisericii.

Părintele Chiricuță dă un înțeleptesc sfat celor care fiind provocăți la discuție, să nu discute ci să meargă la păstorul sufletesc împreună spre a se lămuri.

După ce se mai fac câteva comunicări și o cântare în picioare, părintele Chiricuță rostește o caldă rugăciune de încheiere.

Secretariatul Oastei.

La Budinț—Timiș.

Grupul Oastei Domnului din această comună progresează în cele sufletești. În Duminica Pogorârei sf. Duh, cu toții au luat parte la serviciul divin. A predicat părintele Constantin Popovici, vorbind despre puterea și lucrarea Duhului sfânt. A explicat apoi poporului rolul Oastei Domnului îndemnând pe toți să se înșirue în rândul ostașilor lui Hristos. După masă la oara 3 s'a ținut școală duminecală, în sala Casei Naționale. Școala s'a început cu: »Împărate cerește cantică de toți ostașii.

Părintele C. Popovici continuă să vorbească despre lucrările Duhului sfânt. La această întunire a luat parte și neobositul ostaș Ioan Maramescu din Susanovăț. Au mai vorbit ostașii Ioan Lugojan, Ioan Cartarescu, despre Duhul sfânt, apoi s'au cetit din viețile sfintilor, s'au cântat cântări religioase.

Cu această ocazie s'au mai înscris în oaste 3 suflete din acea comună.

La Albești—Fălticeni.

Prea cucernice părinte Trifa, și la noi s'a pornit lupta cea frumoasă a Oastei Domnului. În frunte cu pă. Vasile Manie, timbrul adunării de 2 ori pe săptămână, și lindu-ne să înțelegem cuvintele Sf. Scripturi. Duceam o adevărată luptă cu adversității, pe care îi biruim, cățiva dintre ei s'au și întors la Sf. Biserică, văzând rătăcirea în care au trăit. În Duminica Cincizemii am fost în adunare în satul Corni, lucrând sprijiniți de pă. Haralamb Sârbu.

S'au mai înscris în oaste următorii: Ion I. Moșanu, soția Elena și copilul Todor, Gh. Maftei, Gh. Samoilă-Barbălată, Todor N. Profir și soția Ioana, Simion Popescu, Orlorghi Pătrașcu, Emilia Gh. Cocuz, Ion Radu, Paraschiva Stefan Carp și soție, toți din Albești jud. Fălticeni și Chirilă M. Gorgu din Târzii jud. Fălticeni.

Așa să ne ajute Dumnezeu.

Prin alte locuri.

In numărul viitor raport pe larg despre măreața adunare dela Șepreuș—Arad, Șoșdea—Banat și alte locuri.

Tipografia »Oastea Domnului«, Sibiu.

O invenție pentru aflarea vinovaților.

Un american a inventat un aparat despre care spune, că poate descoperi cu el pe cei vinovați.

Aparatul este un fel de oglindă pe care judecătorul o pune la ochi și-l privește fix, drept în ochii, pe cel bănuit a fi vinovat. Oglinda are înăuntru ei ceva corzi foarte fine, care tremură și lasă niște trăsături neregulate dacă cel întins este agitat (neliniștit) adecă vinovat. În schimb dacă e liniștit, corziile oglindii trag o linie dreaptă. Se spune că aparatul s'ar fi adeverit de bun în multe cazuri.

Noi cunoaștem însă un alt »aparat« care nu dă niciodată gres:

evanghelia Mântuitorului. Ea stoarce cele mai sincere și adevărate mărturisiri, pe cari le stropeste apoi și cu lacrimile căinței.

In anul trecut, 1929 sau desfășurat 12 milioane Bibliei.

Cea mai răspândită și mai cunoscută carte din lume a fost, este și va fi Biblia, Cartea lui Dumnezeu. Societatea biblică britanică din Londra (care se ocupă cu tipărirea Bibliei în toate limbi și răspândirea ei la toate popoarele), și-a făcut socotă că în anul trecut 1929 a desfășurat 12 milioane de Biblie, dintre cari peste 2 milioane Biblie întregi, iar celelalte Nouul Testament și alte părți din Cartea sfântă. Aceste Biblie au fost răspândite în 630 de limbi.

Este și faptul acesta o mărturie grăitoare că Biblia este Cartea lui Dumnezeu și cuvintele vieții din ea vor dăinui până la sfârșitul veacurilor.

INVITARE.

Ostașii Domnului din comuna Vama-Buzăului jud. Brașov, organizează la ei pe ziua de 6 Iulie o mare adunare de ostași la care roagă să ia parte toți frații ostași din jud. Brașov și de peste munți. Cei ce vor veni să facă cunoscut printre carte postală.

Gheorghe I. Gal,
ostaș al Domnului
com. Vama-Buzăului, jud. Brașov.

Cucernice Părinte Trifa! Cu darul lui Dumnezeu și prin puterea Duhului sfânt vrem să fim ostași ai Lui Hristos și să rămânem până la sfârșit în dragostea Tatălui Cereș.

Îți mulțumim Duhule sfinte că ne-ai trezit din somnul păcatelor. Rugămu-te a ne ține treji îndrepătanu-ne mereu privire susținători spre Isus cel răstignit pe urmă noi și să rămânem prin El, în veci uniti cu Tatăl, în drept măritoarea S'a Biserică, Amin.

Gheorghe Cernat, Marie I. Bănanț C. Gh., Ion Nechifor Bogdan cu soția Rusalina, Iudita Tecău, Lucreția Aleman, Petre Antonescu și soția Maria, Dumitru Cernat, Toți din com. Săsciori j. Alba.

In Oaste au mai intrat:

Muntean Iuliana, Bârzava jud. Arad. Stieber Raveca, Orăștie jud. Hunedoara. Vasile Murărescu, Orăștie. Galan Vasile, licealist, Frățăuji-Noui jud. Rădăuți. Gh. Maxim, Chilința jud. Sălaj.

Grigore Untila și soția Paraschivă, Atanasie Potaig și soția Eudochia, Ioan Gav. Părvan și soția Catrina, Domnița Lupu, Simion Bălan și soția Ioana, Trofim Bolovan și soția Varvara, văd. Dochita Sim. Mutu, toți din Dimitrești jud. Ismail.

Nastasia Hordoan și Raveca Tancu din Telciu jud. Nasăud.

Ion I. Mosana, soția Elena și fiul Toader, Ghi Maftei, Ghi Samoilă Barbălată, Toader N. Profir și soția Ioana, Simion Popescu, Gh. Patrășcu, Emilia Gh. Cacuz, Ion Radu, Paraschiva Stefan Carp toți din com. Albești jud. Fălticeni. Chirilă M. Gorgu, com. Târzii jud. Fălticeni.

Sărăsun Todor, elev normalist, Prostea mare jud. Târn.-mare, Paraschiva C. Băiceanu, Maria Gh. Băiceanu com. Epureni jud. Iași, Gh. Scarlatachi și Nică Iftodi com. Regele Ferdinand, sat Suletea jud. Tutova, Elena Stanciu, Galbiori jud. Constanța.